

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 178.

V Ljubljani, v ponedeljek 8. avgusta 1887.

Letnik XV.

Dobro došli bratje od Veltave!

Bog Vas sprejmi! Dobro došli, vrli Čehi! Radostna Vas pozdravlja danes prvostolnica slovenska, bela Ljubljana; s praznično obleko okrašena kliče vsem dragim ji češkim gostom: Na zdař!

Slovenci z veseljem pozdravljamo današnji dan svoje brate iz daljnega severa, ki so prišli v imenu češkega naroda obiskat svoje južne brate. Bratje po veri, bratje po rodu, bratje po domu so nam Čehi, zato je njihov prihod na Slovensko nam ljub in drag nad vse.

1. Slovenci pozdravljamo Čeha, brate svoje po veri! — Vera katoliška je Čehom in Slovencem že tisočletna skrbna mati; dasi sta oba naroda pritisnjena na najzahodnejšo stran kot stražnika slovanskega imena, vendar je tudi nju ogrevala od vshoda luč svete vere. Med Čehi, posebno na Moravi sta začela apostola sv. Cirila in Metod svoje bogoljubno delovanje, krščevala sta češki narod in vtrjevala ga v veri edino pravi; učila sta ga ljubiti Boga — Očeta v nebesih in cerkev katoliško, mater na zemlji; učila sta ga zato prav posebno vdanosti do rimske stolice, katero je češki narod hranil neomajeno vsa stoletja. — Isto vero sta sveta blagovestnika vtrjevala tudi med Slovenci na svojem petkratnem potovanju v Rim. Tej veri smo Čehi in Slovenci ostali zvesti do današnjega dne. To vero spričevali so Čehi nedavno tudi v beli Ljubljani. Bilo je namreč konec meseca junija leta 1881., ko so Slovenci na kolodvoru Ljubljanskem pozdravljali severne Slovence, med njimi tudi Čeha, ki so šli v Rim sv. Očetu kazati svojo sinovsko vdanost; njim so se, kakor isti narod pridružili tudi Slovenci. Tedaj je govoril v imenu Čehov slavni literat češki Vaclav Štule, prošt Višehradski, da so potniki nastopili pot v varstvo svete vere in pod njenim krilom upajo doseči svoj namen. Isto vero so l. 1885. ob tisočletnici Metodovi kazali zastopniki Slovencev na starodavnem Velehradu. — Živa vera katoliška naj prešinja tudi zanaprej Čeha in Slovence, ki naj pogumno zavračajo vsako brezversko rovanje, naj pride od tujca ali domačina, da tudi še na dalje veljajo o češkem in slovenskem narodu besede češke pesmi:

Věren řeči, věren víri — Cyrillů a Methodů ...!

2. Slovenci pozdravljamo Čeha, brate svoje po rodu! — Skupna nam je ena mati, čestita matuška Slava; v davnih stoletjih smo složno skupno živeli v njenem naročaji; v časov teku so se razšli po svetu odrasli bratje; sila in potreba sta jim odkazovali prostore za stanovanje, in na teh prostorih žive bratje ločeni že tisočletja; ni čuda, da se jim je v malem v toliko stoletjih spremenila govorica, da si morata brata, ako prideta skupaj, dvakrat povedati, da se razumeta. Pred stoletji od Čehov do Slovencev ni bilo tako dolgega pota: skoro sta si podajala roke v stari Panoniji in Veliki Moravi knez Rastislav in panonski Kocelj. Sedaj seveda so se spremenili časi; bratom češkim treba se je bilo voziti po slovenskem grobovju, preden so prišli na slovensko zemljo. — Osoda je obema narodoma zelo enaka, nemila: obkoljena od vseh strani od tujcev, morata se boriti za svoje narodno življenje, zato je moralna sila medsobojne bratovske vzajemnosti velik pripomoček, ki nas osrečuje v težavnem boju. In to bratovsko vzajemnost vtrdit, šli so Slovenci l. 1885. na Velehrad in v stavežato zlato Prago, to vzajemnost ponoviti, prišli so danes tudi Čehi v Ljubljano. V tem smislu bodi nam Slovencem in Čehom veljavno geslo Pražak-ovo: Milujme se! Ljubimo se! — Da se to tembolj gotovo zgodi:

Pomnem, že jsme rodni bratři, — Ditky máti jediné, — Jimžto ruka v ruku patří, — K hrudi hrud se přivine!

3. Slovenci pozdravljamo Čeha, brate svoje po domu! — Skupen je Čehom in Slovencem dom, ljubljani dom: slavna Avstrija! Sto in stoletja že smo združeni pod žezlom slavnih vladarjev habsburških! — Menjavala se je v stoletij teku pogosto Avstriji geografska podoba; sreča ji je sijala milo, a pogosto je razsajal in jo rušil nesreče vihar, od zunaj so jo napadali raznovrstni sovražniki, celo lastni njeni sinovi so jo izdajali nezvesti — a Čehi in Slovenci bili smo Avstriji zvesti, stali smo kakor skala na njeni strani. Ni se zato čuditi, da pravi Palačky, da ko bi Avstrije ne bilo, bilo bi Čehom potrebno jo ustanoviti, in naš Koseski, pojoč: „Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovincu ne gane!“ — Čehi in Slovenci smo si v Avstriji politični zavezniki v državnem zboru v skupni borbi za enake pravice. Zato ima vsak predlog, ki ga stavijo slovenski poslanci, najtrdnejo podporo ravno pri Čehih; tega smo se pogosto prepričali. — Ker si pa Čehi in Slovenci le s trudom in polagoma pridobivajo svojih pravic, ker jima je sovražnikov še mnogo, zato treba, da nam je Čehom in Slovencem še zanaprej vodilo geslo slavnega Rieger-ja, zasluženega vodje češkega naroda: Ne dejmo se! — Da, ne vdajmo se, Čehi in Slovenci! Borba naša je plemenita; bijemo le boj za pravico; iste pravice, ktere uživajo drugi, hočemo tudi mi za-se. Velika, mogočna Avstrija bodi namen našemu delovanju, a ker so mogočni Avstriji prvi pogoj zadovoljni njeni narodi, zato se zbirajmo tudi v prihodnosti pod zastavo, na kateri se lesketajo besede: Vsakemu svoje! Živeli Čehi! Živeli Slovenci! Trojni materi: Veri, Slavi, Avstriji, zvesti sinovi na veke — živeli!

„Svoji k svojim!“

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. avgusta.

Notranje dežele.

Presvitli cesar se je v soboto popoldne ob 2. uri pripeljal v *Gastein*. Mnogobrojna množica je cesarja navdušeno pozdravila. Mesto je v zastavah in zelenji. Takoj po prihodu cesar Franc Josip pozdravi nemškega cesarja v njegovem stanovanju. Nemški in avstrijski časniki pišejo o tem cesarskem shodu. „Nord. Allg. Ztg.“ piše: V *Gastein* so obrnena oči in misli prijateljev miru. Nemčija in Avstrija si po svojih vladarjih podajeta roke v planinskih toplicah. Ponavlja se zveza, ki se je sklenila v dobri uri. Skupna potreba in koristi so prisilile srednjeevropski državi, da ste nastopili politiko miru. Vidno znamenje nemško-avstrijske zveze je shod cesarjev v *Gasteinu*. Pozdravljamo ga z veseljem in upanjem, da evropski mir dobi nove moči. „Post“ piše: Svetovni mir je namen zveze, kateri se je tudi Italija pridružila. Ta zveza se te dni zopet ponavlja v *Gasteinu*. „Hlas Naroda“ pa piše: Avstrijski narodi niso nasprotniki prijaznim razmeram med Avstrijo in Nemčijo. Le žrtvovati se nočejo za stvar, ki jim ni na korist, kakor leta 1864. Avstrijskim narodom je vse jedno, ali se meje nemške države pomaknejo proti zahodu ali vzhodu; njihove koristi niso v nevarnosti, in zato tudi ne smejo dovoliti, da se avstrijski vojaki bojujejo za taka vprašanja. Kar je jednemu prav, mora biti tudi drugemu. V tem smislu pozdravlja večina avstrijskih narodov cesarski shod v *Gasteinu*. Prijazne razmere z Nemčijo pa ne izključujejo prijaznih razmer do sosedne Rusije. Naša vnanja politika se tudi drži tega načela.

Presvitli cesar je podelil naslov tajnega svetnika deželnemu maršalu v Galiciji, grofu Tarnovskemu, in sekijskemu načelniku v ministerstvu notranjih zadev, vitezu Breiskemu.

Ker so dnevi volitev v češki deželni zbor že določeni, skliče dr. Schmeykal shod nemških volilcev v Prago 15. t. m. Določil se bo volilni oklic in imena kandidatov. „N. Fr. Fr.“ upa, da bodo jedini volilci in poslanci. Poslance nagovarja, da bodo morali zopet izostati iz deželne zbornice.

Vnanje države.

Srbski kralj je s prestolonaslednikom odpoval in ostane v inozemstvu štiri do pet tednov. Med tem časom so ministri prevzeli regentstvo. — Veliko pozornost je vzbudil dogodek v Požarevcu. Zaprl so namreč župana Mamburaša, podprefekta Babamlića in žandarmerijskega poveljnika. Na sumu so, da so ti trije lansko leto umorili iz političnih vzrokov bogatega trgovca Miljevojevića. — Vlada je razposlala okrožnico vsem okrajnim načelnikom, da se politični organi ne smejo vdeleževati agitacij pri prihodnjih občinskih volitvah. Enake stroge ukaze je vlada dala vsem uradnim načelnikom gledé volitev v skupščino. — Kakor se poroča, ne bodo se naprednjaki ustavljali načrtom nove ustave, ktere izdeluje dotična komisija. Naprednjaki so neki že l. 1878. spoznali potrebo spremembe ustave in jo sprejeli v svoj program. Debata se bo v prvi vrsti vršila o tem, ali naj se v Srbiji vpelje dvojna zbornica, ali naj ostane pri starem. Ako se komisija odloči za dvojno zbornico, treba bo določiti, ali se člani prve zbornice volijo ali imenujejo. Natančneje se bo tudi določila odgovornost ministrov in garancija političnih pravic srbskih državljanov.

Poročila iz *Bolgarije* si vedno nasprotujejo. Nedavno so poročali časniki, da bolgarska državna ladija pričakuje princa v Orsovi. Minister Načević je naznanil regentom z Dunaja, da Koburžan pride gotovo v *Bolgarijo*, kedar države naznanijo svoje mnenje. Ako bo Koburžan čakal ugodnih odgovorov držav, še dolgo ostane prazen bolgarski prestol. Turčija vedno drega druge države, da rešijo bolgarsko vprašanje. Ker pa Rusija le ugovarja in se

druge države sklieujejo na Berolinsko pogodbo, hoče tudi Turčija mirno čakati, kako se razvije zamotana zadeva. — Bolgarska vlada vedno še upa, da pride Koburžan. Z Dunaja se poroča, da je novi knez Ferdinand že izbral svoje spremstvo. Kot tajnik ga spremlja dvorni svetnik Fleischmann in kot pribočnik stotnik Dobner. — Iz Pariza se poroča: Ker je bolgarsko vprašanje zopet zastalo, mislijo francoski politični krogi, da Koburžan odpotuje najprvo v Carigrad. Tu se dogovori s turško vlado, da se na podlagi Berolinske pogodbe razpišejo nove volitve le v *Bolgariji*, ker zedinjenje Rumelije države niso potrdile. Med tem časom potuje princ v Peterburg in se sporazumi s carjem. — Položaj sedanje bolgarske vlade je tak, kakor v Srbiji, predno je odstopil Garašanin. Uradna poročila trdijo, da je Radoslavov odstopil le iz osebnih vzrokov. Isto so trdili srbski vladni časniki o Garašaninu, akoravno so slabe finančne zadeve bile glavni vzrok njegovemu odstopu. Gotovo tudi v *Bolgariji* ni vse tako, kakor si vlada želi.

Ruska vlada namerava nekoliko olajšati znano postavo proti tujcem. Postava je določevala, da se morajo iztirati tudi oni tujci, ki so služili pri zasebnih podjetnikih. Ta določba se bo preklicala, dokler se ne reši vprašanje o njeni koristi za domačo industrijo. Deželne oblasti bodo dobile povelje, da olajšajo tujim tovarnarjem rusko državljanstvo. — Turški veleposlanik „Šakir paša“ je že deset let v Peterburgu. Rusija mu je tako všeč, da bo svoja sinova vzgojil v ruskem duhu. Pred šestimi leti sta prišla v Rusijo in dobila ruske učitelje. Lansko leto sta vstopila v rusko mornarsko šolo.

Nemški časniki niso prelivali solz ob smrti Katkova, ki je bil v zadnjem času vpliven in odločen nasprotnik Nemčije. Vendar še niso mirni, ker mislijo, da se bo car držal politike, katero mu je določil Katkov. V tem slučaju, piše „Kreuztg.“, bi dobiček Katkova smrti ne bil velik. Sedanja ruska politika utegne napraviti razmere, katerih nikdo ne more pregledati. — V Treviru se delajo velike priprave za shod nemških katolikov. Zgradili so v ta namen posebno dvorano, v kateri bo prostora za tisoč ljudi. Shoda se bodo vdeležili katoliki iz vseh nemških dežel. — Nemški časniki pišejo razburjeno, ker je francoski prefekt ukazal zapreti tovarno Nemca Weissbacha v Embremenu. V tovarni je delalo nad sto nemških in francoskih delavcev. „Strassburger Post“ piše, da je ta naredba francoske oblasti čudno postopanje proti nemški pridnosti. Sicer ne moremo odobravati narodnostnega sovraštva, vendar moramo priznati, da Francija povračuje enako z enakim, ker nemške oblasti enako postopajo proti Francozom v Alzaciji in Loreni.

Francoski vojni minister Ferron je določil, da se 10. vojni kor mobilizuje. Vaje se pričnejo 8. septembra. Imenovani kor je v Rennesu, kjer stroški ne bodo tako veliki. — Časniki mnogo pišejo o napovedanem dvoboju Ferry-ja z Boulangerom. Oporunisti so zadovoljni, ker ste Ferry-jevi pričeli odbili Boulangerove pogoje. — Na Francoskem je ista razvada, kakor na Ogerskem. Za vsako malenkost se močje bijejo z orožjem.

V angeški dolnji zbornici je državni podtajnik Fergusson naznanil, da se je ruska meja po zadnji pogodbi za 11½ milje potegnila proti Heratu. Ta sprememba nima nobene strateške važnosti. Afganci so ob Kušku odstopili 825 štirjaških milj, Rusija je Afgancem ob Okususu odstopila 770 štirjaških milj. Afganci so sicer odstopili več zemlje, vendar niso na škodi. — Novejša poročila iz Afganistana se ne vjemajo. Emir trdi, da so se vstali umaknili v goré. Iz Simle pa se poroča, da sta se emirjeva poveljnika Gholam Haider in Sikander umaknili v mesto Khelat-i-Ghilzai, ker se na boljše ne moreta meriti z vstaji.

Italijanski kralj se je v petek posvetoval s Crispijem o nasledniku umrlega Depretisa. Kakor znano, vodi začasno tudi vnanje zadeve Crispi, minister notranjih zadev. Ministerska kriza bo hitro končana, ker je ministerstvo dalo ostavko le vsled

smrti ministerskega predsednika. Cavour je bil zadnji minister, ki l. 1861. umrl v svoji službi. Sedanja ministerska kriza je le formalne narave. Trditi smemo, da se s časom predručajijo italijanske razmere v zbornici. Meseca novembra se snide državni zbor. Ministerstvo bo moralo razviti svoj program in označiti svoje stališče. Več poslancev se utegne ločiti od večine, ker ne bodo hoteli biti orodje Crispijevo.

Izvirni dopisi.

Iz Vipave, 6. avgusta. (V prevdarek. Suša. Ogenj.) V 170. številki „Slovenčev“ bral sem, da se je za Ljubljansko semenišče oglasilo nad 40 kandidatov. Žalibog, da zaradi pomanjkanja prostora se ne bodo mogli vsi sprejeti v semenišče. Jaz bi tukaj sprožil nekaj v prevdarek.

Ako ti vsi nimajo prostora v semenišči, naj bi se vse eno sprejeli, kolikor jih je sicer sposobnih med njimi, in naj bi kot „eksternisti“ obiskovali bogoslovna predavanja. Vsaj je bilo tako tudi v prejšnjih letih. Imam pred seboj šematizem iz leta 1830. in ta mi kaže, da je bilo tega leta 80 bogoslovcev v semenišči, in sicer 48 v IV., 29 v III. in 3 v II. letu. Zunaj semenišča pa jih je bilo 113, in sicer 19 v III., 57 v II. in 37 v I. letu. Vseh skupaj toraj 193. Kakor iz tega vidimo, so bili takrat iz II. tečaja samo trije v semenišči, iz prvega pa celó nobeden ne. V semenišči bili so toraj samo četrtoletniki in nekaj tretjeletnikov.

Sevéda, marsikteri bi ne bil zadovoljen s tem, da bi moral biti zunaj semenišča, in morebiti bi jo zaradi tega rajše popihal drugam, češ, moji stariši so preubožni in me ne morejo več zdržavati. Pri marsikterem je res tako. Ali jaz mislim, da bi se dalo tej nepriliki v okom priti. Vsak duhovnik naj bi nekaj daroval v namen, da se podpirajo revni bogoslovci zunaj semenišča. Okoli 500 duhovnikov nas je v Ljubljanski škofiji. Ako bi povprečno vsaki daroval 1 gld. na mesec, znašala bi vsa svota od 500 duhovnikov skozi 10 mesecev 5000 gld., in iz tega bi se lahko podpiralo lepo število bogoslovcev zunaj semenišča. Morebiti bi se dobilo za vse skupno stanovanje v kaki hiši, in bili bi lahko pod nadzorstvom enega semeniškega duhovnika. — Ako bi potem kacic 30—40 bogoslovcev skozi nekaj let bilo posvečenih, kako hitro bi se napolnila izpraznjena mesta!

Letos imamo v Vipavski dolini silno hudo sušo, ktera nam žuga pokončati vse pridelke po polji in vinogradih. Že od sv. Petra ni bilo izdatnega dežja. Po polji je videti, kakor bi bilo vse ožgano. Trava čisto nič ne raste, odkar so pokosili; po travnikih je vse rujavo. Turšice ne bo skoraj nič, ravno tako tudi ne bo zelja, ne repe. Silno žalostno je tudi po nogradih. Upali smo letos imeti bogato vinsko letino, ali suša nam je vzela že veliko tega upanja. Da bi se nas Bog usmilil in poslal nam kaj kmalo pohlevnega dežja!

Kakor po Krasu, tako se tudi po Vipavskem pridno pogozdujejo goličave. Posebno na Nanosu se je že veliko pogozdilo, in naš gorski velikan postal je že precej zelen. Ali hudobija dandanes nikjer ne počiva, tako tudi tukaj ne. Večkrat se sliši, da je hudobna roka tukaj ali tam zažgala mlade bo-

LISTEK.

František Pravda (Hlinka).

Letošnje leto, 16. aprila, se je slavilo na Češkem v vasi Hradku velika slavnost, in od slavnega Šumavskega Svatobora se je širil po celi češki „vlasti“ veseli glas, vzbujajoč in kličeč vse verne Čeha, naj proslave znameniti god starca-pisatelja. Sedemdeset let je že prešlo, sedemdeset dolgih, pomemljivih let za češki narod, odkar je jelo biti možu srce, ki je posvetil celo življenje cerkvi, ktere služabnik je, in narodu, iz kterega je izšel. Izpod bojnega Šumavskega pogorja, iz male, neznatne vasi so izvirali skoraj nevsahljivi vreli, ki so napajali celo širno češko domovje, ki so v bornih kočah in v okrašenih palačah dramili in budili otrpla srca in jim vnemali živi ogenj ljubezni do Boga in do domovine. Pošiljal, vodil in napolnjeval jih je mož, kteremu je veljala takratna slavnost, mož - d u h o v n i k - d o m o l j u b : F r . H l i n k a . Štirideset dolgih let že bdi nad tem možem temno-

skrivnostno Šumavsko pogorje in gleda nanj in gleda na domovino. Priča nam, da se je še nedavno obupovalo nad obstankom češkega naroda; priča nam, da je — ni še sto let od tega — učeni Dobrovský s svojimi prijatelji tožil in vzdihoval, da je umrl češki narod in da ne bo več vstal. Priča nam pa sedaj, da je narod zopet vzbujen, čvrst in čil, navdušen in delaven, kakor je bil nekdanj, ko je zlata krona dičila Čehom glavo, da so kraljevali nad „zlato vlastjo“. In zelena Šumava nam dalje pravi, da ima nezmerne zasluge za to skromen črnosuknjež Fr. Hlinka, pravi nam, da se je celo življenje držal načela, ki si ga je izbral v svojem psevdonimu — Pravda-Resnica. Večinoma se je pečal le z leposlovjem, a tudi leposlovje ima dolžnost držati se resnice in ne se ustavljati, ne podirati naukov večne Resnice. On se je držal in zato so tudi njegovi spisi tako čislani, tako slavljani, zato so tudi vedno krepko vplivali na čista nepokvarjena srca. Hudobnež se boji resnice; pokvarjeno srce tudi nima veselja brati Pravdovih spisov. — Namenjeni so brez izjeme prostemu ljudstvu, namenjeni so, ohraniti ga v narodnem, starem češkem duhu, bra-

niti ga proti napadom silne gnojnice, ki napaja pod imenom modernosti celi svet, ne odtujiti ga navadam in šegam starih očetov. Ker mislimo pozneje priobčiti v „Slovencu“ natančen življenjski slavnega Čeha, bodi tu za zdaj za primer ena njegovih povestí iz prve dóbe.

Rokovice ima. *)

(Češki spisal Fr. Pravda; poslovenil J. Sovrán.)

I.

Gospodje imajo navado, da tudi po leti nosijo rokovice. Roka jim ne sme ogoreti, koža mora ostati bela, nežna, gladka, tenka, ne sme imeti peg, mozolov, gub, solncu in vetru se zabranjuje pristop k njej, v potu se pari, drobna nežna in lepa postane. Zlasti blagorodne gospice cenijo visoko krasne in čiste roke, marsiktera celó v rokovicah leži — no, to ni šala, marveč prav res je to; s tem se koža na rokah blezo tako omeči in ogladi, da je kakor svila. Vendar to še ni dosti; milostljive gospé

*) Izvirnik: Povidky z kraje, svazek pátý. V Praze, Tisk a naklad Jarosl. Pospíšila. 1853.

rovee. Tako v kratkem dvakrat blizo Vipavskega trga. Zadnjič gorelo je v noči med 3. in 4. t. m., in to komaj 10 minut nad farovžem. Bali smo se, da nam burja, ki je tisto noč precej hudo pihala, ognja ne zanese v trg. Vendar, ker je bilo hitro pripravljenih veliko pridnih rok, se je ogenj v kratkem pogasil. Hudobneža pa, ki je zažgal tako lepe borovce, bilo bi treba, ako ga zasačijo, prav ostro kaznovati.

Bati se nam je pa še večkrat enacega požara, ker slišal sem, da nekteri pravijo: „vložili smo pritožbo pri vladi zoper pogozdovanje Nanosa, ker, če nam vse pogozdó, kje bomo imeli pašo? Vlada nas ni hotla uslišati, zatoraj si bomo sami pomagali s tem, da bomo nasade zažigali“. To je res velikanska preslepljenost. Naj bi ljudje vendar pomislili in spoznali, kako dobro jim hoče vlada, da tako pridno pogozduje goličave. Koliko prijetniše bi bilo v Vipavi, ako se zakrijejo goličave s zelenimi gozdi; po zimbi bi ne bila tako huda burja, in poleti ne tako huda vročina. Gotovo bi bile potem tudi boljše letine.

Iz Ribnice na Pohorju, 3. avgusta. Kako britko je zadela naše „Bralno društvo“ novica, da se vrli narodnjak in velezaslužni buditelj narodne zavesti, č. g. Anton Kocuvan, župnik v Vuherji, v kratkem poslovi od svoje župnije, ter odide v prijazni Lembah pri Mariboru! Vsakdo, ki pozna naše razmere, bo lahko razumel, zakaj. Čeravno dve dobri uri oddaljen, je vendar č. gospod vsikdar prihitel k nam obiskat zbere in veselice, kjer je navadno v napitnicah govoril iz sreč v sreč našim gorjancem, spodbujal jih k ljubezni do domovine in do jezika slovenskega, kakor tudi k obrambi narodnih pravic. Tako razsevano seme je začelo že lepo kliti in rasti, in sedaj naj odide vrtnar? Ne samo, da je ta gospod osnoval podružnico družbe sv. Cirila in Metoda v svoji župniji, tudi naše „Bralno društvo“ se ima za svoj začetek edino le njemu zahvaliti, kajti pri razpečanji povabil za prvi zbor se je le malo tujih rodoljubov hotelo pozivu odzvati, in brez njega bili bi v istini tam stali, kot čeda brez pastirja. Pa po njegovi živahni spodbudi in vnemi za sveto stvar začelo je društvo živahno delovati, zanašaje se na njegovo nadaljšo podporo. Škoda je toraj za ves okraj velika velika, in tolaži nas edino le to, da se velezaslužnemu rodoljubu odslej razmere dosti zboljšajo.

Samo ob sebi se razume, da je naše „Bralno društvo“ dolžno velečastnemu gospodu največjo hvalo. To zahvalo pa je pokazalo s tem, da ga je izvolilo pri odhodu za svojega častnega uda, na kateri namen je dalo izdelati diplomu z napisom:

„Moško dejanje krepeče moži,
Pókoj še zdrave moči mu ukonča.“

„Bralno društvo“ v Ribnici je v seji 31. julija sklenilo jednoglasno za častnega uda imenovati čast. gosp. Antona Kocuvana, župnika v Vuherji, in sicer vsled zaslug, koje si je pridobil za cerkev, za župnijo in posebej še za ustanovitev našega „Bralnega društva“, kar potrdi s pričujočo diplomu:

„Bralno društvo“ v Ribnici dné 31. julija 1887.

„Tvrđ bodi, neizprošen, mož jeklén,
Kadar braniti je dom in pravice
Ljudstva in národa svojega.“

To diplomu, od odbornikov podpisano, hoče mu posebna deputacija, s predsednikom na čelu, v kratkem izročiti. Da se to ni že zadnjo ne-

deljo pri zborovanji podružnice sv. Cirila in Metoda v Vuherji zgodilo, tega krivo je, ker še tačas ni bila diploma gotova. Delo samo je izdelala tiskarna sv. Cirila v Mariboru v treh (národnih) barvah kaj lepo, kar ji služi v čast. — Čestitamo Lembažčanom, ki dobé tako vzornega duhovnika in vzglednega rodoljuba, proséč č. g. Kocuvana, naj njegovo sreč zvesto kakor zdaj, ostane nam tudi na vselaj!

Iz Celjskega okraja, 6. avgusta. (Prepovedane knjige.) S tem, gospod vrednik, brez vsake opombe pošiljam spisak posameznih knjig, ki se med ostalimi nahajajo po šolskih knjižnicah v področji šolskega okraja Celjskega, knjig, ktere je dotični okrajnošolski svet ukazal odpraviti iz šolskih učencem odločenih knjižnic ter iste založiti v krajnih knjižnicah učiteljskih. Vseh števil je 107, in sicer:

1. Dr. Ign. Knoblehar, izdala „Družba sv. Mohora“. 2. Lažnjivi Kljukec. 3. Pavliha. 4. Grizelda. 5. Genovefa. 6. Hirlanda. 7. Hildegarda. 8. Pirhi za device. 9. Sveta Zita. 10. Krški raki, I. in II. del. 11. Bojtek, vitez v drevo vprežen. 12. Čerkvica na skali (vseh 11 založil Giontini). 13. Življenje Device Marije in sv. Jožefa, izdala „Družba sv. Mohora“. 14. Šmarnice, napisal Volčič. 15. Življenje sv. Elizabete, od Volčiča. 16. Miklova Zala, od Šketa. 17. Filoteja, od Rupa. 18. Kristusovo življenje in smrt, od Kocijančiča. 19. Setev in žetev. 20. Pod turškim jarmom, od Alešoveca. 21. Nikolaj Zrinski. 22. Eno leto med Indijani. 23. Črni brati. 24. Jama nad Dobručo. 25. Vrto mirov prstan. 26. Sreča v nesreči. 27. Slomšek: Zbrani spisi, I., II., IV. del. 28. Drobtnice, vsi letniki. 29. Blaže in Nežica. 30. Djanje svetnikov. 31. Čujte, čujte, kaj žganje dela? 32. Domači zdravnik. 33. Zgodovina sv. katoliške Cerkve. 34. Umni živinorejec. 35. Izdajalec, 36. Nebeška krona. 37. Slovenski Goffine. 38. Križem sveta. 39. Kratkočasne pravljice. 40. Potovanje v Rim. 41. Stari Urban. 42. Alvaredova družina. 43. Germanstvo. 44. Kopitarjeva spomenica. 45. Tisoč in ena noč. 46. Zadnji dnevi Ogleja. 47. Hanani. 48. Trsatski romar. 49. Življenje sv. Janeza iz Nepomuka. 50. Življenje sv. Terezije. 51. Življenje sv. Alojzija. 52. Lijija v Božjem vrtu. 53. Materin blagoslov. 54. Novi svet. 55. Parea in Bramier, povesti od Kocijančiča. 56. Paternolli: Nauka polne povesti, 57. Nauk o gospodinjstvu. 58. Paternolli: 26 povesti za mlade ljudi. 59. Vojska med francozi in Nemci. 60. Kafol: Domači ogovori. 61. Danica, vsi letniki. 62. Eksercicije. 63. Sveto leto in sveti čas. 64. Odkritje Amerike, III. del. 65. Učenke v petih delih sveta. 66. Deminicus: Narodne pripovedke. 67. Mož beseda. 68. Pravi Slovenec. 69. Erazem Podjamski. 70. Stric Tomova koča. 71. Krivica nad krivico. 72. Žganju slovo, vojsko! 73. Ogljenica, 74. Prirodnoznanški zemljepis. 75. Slovanstvo. 76. Pajk Pavlinna: Pesni. 77. Orožen Valentin: Pesni. 78. Potovanje okoli sveta v 80 dneh. 79. Slovenska Vila. 80. Šolski prijatelj. 81. Krščansko devištvo. 87. Cvek: Pesni z napevi. 83. Čudovite diple. 84. Rože in trnje. 85. Tine in Jerica. 86. Jamska Ivanka. 87. Mala apologetika. 88. Nesreča čez nesrečo. 89. Dvo čudapolni pravljici. 90. Pot v večnost. 91. Ljudska knjižnica, I do 16, 18 do 24 zvezek. 92. Življenje svetnikov, vsi snopiči. 93. Geršak: Čitalnica. 94. Goriški letnik. 95. Baron Raubar. 96. Kortonica. 97. Ahaelj:

Koroško-štajarske pesni. 98. Devica Orleanska. 99. Prilike Bonaventure. 100. Sveti Jurij. 101. Ječarjeva hči. 102. Ludovik Blozija. 103: Kosar: Katoliška cerkev in nje sovražniki. 104. Hieinger: Koledar za leto 1860 in 1862. 105 Koledar družbe sv. Mohora, vsi. 106 Letopis Matice Slovenske, vsi. 107. Večernice družbe sv. Mohora, zvezek 24, 25, 29, 33, 34, 37, 38, 39.

Iz Gradca, 5. avgusta. (Imenitna nova maša.) V nedeljo bo že teden, kar je imel tukaj nečak slavnozanega kardinala grofa Ledochovskega, Žiga grof Ledochovskyy novo mašo v kapelici gospá presv. Srca Jezusovega. Stregli so mu gg. baron Franc Oer, knezoškofijski dvorni kapelan, o Saurma S. J., dr. Macherl, domači duhovnik pri zavodu presvetega Srca, in gosp. Thoman. Za ministrante so bili pa trije bogoslovci iz jezuitskega konvikta v Inomostu, kjer je novomašnik svoje bogoslovne študije pričel, in sicer gg.: Karl princ Hohenlohe-Langenburg, ki je stričnik grofa Ledochovskega, Alfons Riccabona in pa Franc Weber. Pele so nune gospé presv. Srca. Na novi maši je bila poleg drugih sorodnikov tudi vdova - mati novomašnikova s trinajsterimi brati in sestrami, ki so vsi prejeli sv. obhajilo iz novomašnikovih rok. To Vam je bil jako ginljiv prizor in marsikomu zaigrale so solze radosti v očeh. — Veselo znamenje v žalostnih današnjih časih zdi se človeku dnevne homatije in borbo v življenji opazujočemu, da se velika aristokracija zopet tako tesno oklepa katoliške cerkve, med tem, ko se proletarijat — učeni in neučeni — predrzno in zasmamljivo vanjo zaganja.

Domače novice.

(Nadvojvoda Albreht na sv. Višarjih.) Da je sv. Ane dan junaški poveljnik naše armade obiskal slovečo imenovano romarsko cerkev, smo že povedali. Sedaj poroča „Kärntner Volksblatt“, kaj je slavnega vojskovodjo napotilo k Devici Mariji na Višarje. „Pred 25 leti (je rekel nadvojvoda) sem bil nevarno bolan, takrat so prišli moji vojaki semkaj, da so molili za-me; danes sem jaz tukaj molil za svoje vrle vojake.“ — Naj bi pač vsi naši vojskovodji in vsi naši vojaki bili takega duha, kakor njih vrhovni poveljnik!

(Nadvojvoda Albreht) pripeljal se je v nedeljo zvečer 7. t. m. v Gradec na ogled vojakov, ki bo trajal dva dni.

(Petindvajsetletnico duhovnega pastirovanja) bodo letos 17. in 18. t. m. v Preski praznovali sledeči č. gospodje: Martin Derčar, župnik v Preski; Ant. Golobič, župnik v Cerkljah; Feliks Knific, beneficijat v Vipavi; Mihael Lazar, vpokojen profesor; Anton Ponikvar, župnik v Knežaku; Josip Razboršek, dekan na Bledu; Franc Romé, župnik v Čemšeniku; P. Emanuel Topolnik, frančiškan; Josip Vidmar, župnik v Žirih, in Tomo Zupan, c. kr. profesor in vodja v Alojzijevišči.

(Odlikovanje.) Ker nam je telegram iz Celovec v soboto došel še-le med tiskom, ga nismo mogli sprejeti v vse liste, zato danes na tem mestu sporočimo za vse Slovence veselo novico, da so sveti

si kupujejo tudi dišeča mazila in tekočine, mažejo otirajo in umivajo si z njimi roke, praše jih s pšeničnimi otrobi in na-nje sipljejo različne praške. Tudi to se jim je zazdelo, da si ne strižejo nohtov, ktera ima najdaljše, ta je menda najkrasnejša. Da bi bili pa nohti lepi, okrogli, si kupujejo drobčkine pilice, s temi si jih pilijo; da se za-nje ne vleže prah, imajo nožičke in ščetke in po večkrat na dan si jih krtačijo in čistijo. Če se košček takih človeških krempljev po nesreči ulomi, to jih tako jezi in žalosti, kakor bi si bile zob polomile ali nos potlačile. Zato se pa ne smejo podajati v nevarnost in delajo le taka dela, ki ne morejo nohtov poraniti in ohromiti.

Dolgi nohtje po vaséh sicer še niso prišli v modo, dasi tudi po vaséh pri moških, pa tudi pri ženskah nahajamo dolge kremplje, kedar si jih namreč pozabijo postriči ali porezati.

Rokovice so pa zdaj tudi že prišle na kmete. Moški so še modri in z redka se pokaže kateri v rokovicah, toda ženske, te so za rokovicami tako znorele, da že malo ktera gré brez njih v vas. — V nedeljo so vse v rokovicah; gospodinja jih ima,

hčere jih imajo, dekleta jih imajo. Zakaj si roke prikrivajo, tega ne ugane razumen človek. Ogoréle roke se sramovati, je neumno in noró. Kmečki človek brez ogoréle roke je na sumu, da se ogiblje poljskega dela in to mu nikakor ni v čast. Nasprotno pa delavne, rujave, mezoljne, trde roke dajejo tudi ženskam dobro spričevalo; ko pride ženin na dogovor, bi moral bolj gledati po rokah, nego po rokovicah.

Urša je bila iz tiste vasi, v kateri je služila. Njen oče je bil na Pihovem za pastirja, imel je več hčera in sinov, domá jih ni potreboval, preživetí jih ni mogel, zato jih je dal služiti, tu in tam jih je oddal. Samo najmanjše je imel vedno pri sebi, pošiljal jih je v šolo, jesti jim je dajal; precej revno je preredit svojo družino. Njegovi otroci sicer niso bili zapravljeni, varčni pa tudi ne; kar so si prislužili, izdali so za obleko; za prihodnost niso nič spravljali, niti mislili, da bi s čim morali pomagati starim in revnim starišem. Samo sin Vaclav, ki je za hlapca služil, ni pozabil svojih starišev, često je prihajal k njim in kakor si že bodi jih je razveseljeval. Urša je bila že deseto leto v službi;

takoj, ko je nehala hoditi v šolo, jo je dal oče kmetu Škrobljencu za pastirico, potem je delala kot manjša dekla in nazadnje je srečno prišla do večje. Gospodinja jo je imela rada, zato ker je bila delavna, poštena in pobožna; postave je bila visoke, telesa močnega, zlasti roke je imela krepke, koščene in žilave; kar je zagrabila, kar odletelo je, še hlapec ni vzdignil in nesel toliko kot ona. Razuma jej tudi ni manjkalo; bila je dovtipna, dobro jo je znala povedati, razumno je govorila; vsako delo je znala; tudi čutila se je, in brigala se je za čast, ni jej bilo vse eno, kaj se govori o njej, vsako zmerjanje, da, tudi kriva in trda sodba o njej jej je šla k sreči. Lepa sicer ni bila, pa grda tudi ne; rada je imela lepo obleko, tudi postavljala se je rada, za vsakovrstne tančice, čepice in pentlje, gumble in glavničke je izdajala denar. Samo rokovic še ni imela; v vasi so jih sicer že nosili, pa to jej še ni prišlo v glavo, da bi jih mogla tudi ona nositi.

(Dalje prih.)

oče Leon XIII. blagovolili zlatomašnika prof. Andr. Einspielerja imenovati svojim častnim komornikom zaradi zaslug, ki si jih je slavljence pridobil na cerkvenem polju. Slava!

(Vdeležencem slavnosti zlate maše profesorja Andreja Einspielerja) javljamo, da se bode treba voziti po železnici do Celovca, potem pa z vozovi dalje, kateri se bodo odpeljali iz Celovca v Sveče v nedeljo 21. avgusta točno ob 1/2 6. uri zjutraj, in sicer iz gostilne hotela „zum Sandwirth“, kjer naj se blagovolijo do 5. ure zjutraj zanesljivo sniditi vsi vdeleženci. Tukaj se bode tudi zajutrkovalo. Vožnja na priprostih kmetijskih vozovih stala bode tja in nazaj za osebo 1 gld. 20 kr. in se morejo prostori zagotoviti le za iste vdeležence, ki se bodo zadnji čas do 15. avgusta za-nje prijavili. — Na posebno željo naročijo se tudi boljši vozovi, in sicer stane kočija z enim konjem za tri osebe 8 gld. in z dvema konjema za štiri osebe 10 gold. za cel dan brez vsega drugega priplačila in do neomejenega časa. Za vstopnice k slavnostnemu banketu, ki bode stal za osebo 1 gl. 20 kr., oglašati se je najdalje do 12. avgusta pod naslovom: Janez Wieser, župnik Elizabetinskega samostana v Celovcu, kteremu pošiljati so tudi vsa druga, slavnost zadevajoča pisanja. Brzjavijo in pozdravi izvolijo naj se ravnati že dan pred slavnostjo (20. avgusta) na ime: Župnik Wieser, Celovec. Shajališče tujih vdeležencev je dan pred slavnostjo (v soboto) in dan po slavnosti (v ponedeljek) v salonu hotela „Zum Sandwirth“, kjer se tudi najbolje in najceneje stanuje.

(P. Hugon Hurter, S. J.), doktor bogoslovja in modroslovja, profesor dogmatike na vseučilišči v Inomostu, izvoljen je rektorjem Jezuitskega zavoda v Inomostu. Dosedanji rektor P. J. N. Mayer gre v enaki lastnosti v Mariaschein na Češkem. P. Andrej Kobler S. J. pride pa kot vodja v duhovsko semenišče v Celovec.

(Ljubljanski „Sokol“) priredi dne 14. in 15. avgusta na Krškem javni sestanek vseh južnih društev „Sokol“. Vdeležbo so zagotovili: „Sokol Hrvatski“ iz Zagreba, „Sokol pokupski“ iz Karlovca, „Sokoli“ iz Zemuna, Vukovara, Koprivnice, Belovara, Trsta, Gorice, Mozirja, Novegamesta. Slavnostni vsprejem hrvatskih „Sokolov“ 14. t. m. ob 9. uri 46 minut zjutraj, skupna sv. maša, banket, velika beseda z vstopnico; ves dohodek na korist po toči poškodovanim Dolenjcem.

(Dijaki v Novomestu!) V ponedeljek 15. t. m. priredé Ljubljanski abiturijenti s sodelovanjem abiturijentov drugih gimnazij v Rudolfovem v prostorih „Narodnega doma“ ob 7. uri zvečer dijaško veselico. Vspored: 1. Jenko: „Naprej“, svira meščanska godba. — 2. Slavnostni govor. — 3. Foerster: „Pobratimija“, zbor z bariton-solo. — 4. Schiller: „Oba Pikolomina“, 3., 4. in 5. nastop I. dejanja, prevel Cegnar — 5. Fr. S. Vilhar: „Zapuščena“, tenor-solo. — 6. Skraup: „Kje dom je moj?“, tekst slovenski, hrvatski in česki zbor. — 7. Gorup: „Sanje na vojvodskom stolu“, deklamacija s spremljevanjem klavirja; (skladatelj godbe Foerster). — 8. Tuček: „Venec narodnih pesni“, svira meščanska godba. — 9. Foerster: „Njega ni“, čveterospev. — 10. Foerster: „Sámo“, zbor. — 11. Ign. Borštnik: „Beli lasje — mlado sree“, šaljev soloprizor. — Po zvršitku vsporeda prosta zabava, ktere glavna točka je šaljiva loterija; njen dohodek namenjen je „Narodnemu domu“ v Novem mestu. — Vstopnina 40 kr. Prostovoljni darovi se hvaležno vsprejmo. Čisti dobiček podari se „Narodnemu domu“ Ljubljanskemu. — Vstopnice se dobivajo v prodajalnici g. J. Krajca in zvečer pri blagajnici. — Vdeležencem naznanjamo dalje: gospode pevce iz vseh krajev vljudno prosimo, da so v nedeljo 14. avgusta zjutraj že v Novem mestu, da se morejo vdeležiti skupnih vaj v nedeljo dopoldne. V nedeljo popoldne izlet na vozovih v šmarješke toplice; v ponedeljek skupna sv. maša v fračiškanski cerkvi ob 8. uri zjutraj; po maši glavna skušnja; opoldne skupno kosilo v „Narodnem domu“. Zvečer veselica z označenim vsprejmom. V torek zjutraj skupen zajutrek in slovó. — Vsi dijaki, ki pridejo z železnico na Krško, oglašé naj se v g. Gregoriča gostilni pri abiturijentu gosp. Šobi, ki bo čakal v soboto, nedeljo in ponedeljek — jutro pri vsakem vlaku, da preskrbi došlim vozove. V Rudolfovem so vsem dijakom stanovanja preskrbljena. Da je to mogoče vrediti, blagovoli naj se vsak vdeleženec oglašiti pri odboru, ki bo zadnje tri dni

bival v „Narodnem domu“. Poznajoč gmotne razmere dijakov, skrbel bode odbor vestno, da jih povsod uvažuje! Proseči toraj, da se nikdo ne straši truda in poti, vabimo vse dijaštvo in drugo cenjeno občinstvo naše, da nas kar najmnogobrojneje počasti z vdeležbo svojo, ker le od obilne vdeležbe je zagotovljen vspeh naši veselici! Odbor.

(Poročil) se je včeraj na Črnučah gosp. Luka Pintar, suplent na Ljubljanski gimnaziji z gospodičino Marijo Kobilčevo.

(Nova bolnišnica) za kužne bolezni je že izdelana za kolodvorom južne železnice. Ker so prazni vsi prostori, nastanijo se v bolnišnici vojaki, ki pridejo k vajam.

(Razpisane) so učiteljske službe: Na štirirazrednici v Trnovem tretja učiteljska služba, plače 450 gld. Prošnje do 31. avgusta c. kr. okr. šol. svetu v Postojni. — Druga učiteljska služba pri D. M. v Polji, plače 400 gld.; prošnje do 20. avgusta okr. šol. svetu okolice Ljubljanske.

(Poročil) se je dne 7. t. m. v Gradci g. Tomaž Romih, meščanski učitelj v Krškem, z gospico Terezino pl. Raab.

(Za kancelista) imenovan je računski podčastnik prve vrste g. Franc Štefanič v področji c. kr. deželnega finančnega ravnateljstva za Štajarsko.

(Ponarejenim papirnim goldinarjem) prišli so v Gradci na sled. Poznajo se po tem, da imajo na nemški strani madjarski besedi: „Egy forint“ natisnjeni. Ponarejeni so na kamnotisku — pa ne dobro.

(Letno sporočilo) o višjem šolskem poduku namerava izdajati c. kr. naučno ministerstvo konec vsakega šolskega leta od bodočega leta na dalje. Knjiga bo sestavljena iz uradnih podatkov ter bo obsegala centralno gosposko, cesarsko akademijo znanosti, učena društva, velike šole, izpraševalne komisije za srednje šole, za učiteljska, kakor tudi za meščanske in ljudske šole. Dalje bode razpravljala zadeve šolskih nadzornih gosposk, deželnih šolskih svetov, okrajnih šolskih nadzornikov, gimnazij, realk in realnih gimnazij, učiteljskih za moške in ženske, državnih in zasobnih naučnih zavodov; konečno se bo pečala tudi s strokovnimi šolami za obrtnijski obrt, za trgovino, za babice, za živinozdravništvo in podkovstvo. Knjigi bo pridan tudi zapisnik raznih krajev in oseb in šematično sestavljen pregled osebja pri osrednjem šolskem vodstvu, pri šolskih gosposkah in po posamičnih zavodih.

(Iz Zagreba:) Konečna pravda proti dr. Davidu Starčeviću se vrši 30. t. m. Pravda se bo vršila osem dni. Zagovarjala ga bota dr. Frank in dr. Ivandija. — V soboto zjutraj je nadporočnik Riekl izpustil vpricho velike množice 20 golobov na pot v Moravski Šumbreg. Osemnajst golobov je naravnost odletelo proti severo-zapadu. Lansko leto so tudi izpustili 20 golobov v Moravski Šumbreg; prvih sedem je priletelo tje ravno v petih urah.

Telegrami.

Budimpešta, 8. avgusta. Kralj srbski in prestolonaslednik Aleksander sta sem došla in se nastanila v hotelu „Kralj angleški“; danes odpotujeta v Tatra-Füred.

Sofija, 8. avgusta. „Reuterjevo izvestje“: Minister zjutraj po naročilu regentov odpotoval v Ruščuk, kakor govore, da pričakuje prihoda Koburžana. Spremstvo kneza je tudi odpotovalo.

Peterdurg, 7. avg. Pri pogrebu Katkova so bili navzoči v Moskvi: Déroulède, Floquet, Laur in 19 zastopnikov francoskih časnikov. „Novoja Vremja“ poroča, da prevzame začasno vredništvo „Moskovskih Vjedomosti“ Katkova tajnik, Petrovski.

Rim, 7. avgusta. Kralj je odklonil ostavko kabineta in imenoval Crispija ministrom notranjih zadev; ob enem je kralj izročil Crispiju vnanje zadeve.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	742 08	+16 6	sl. sever	sk. jasno		
6. 2. u. pop.	742 17	+22 6	sl. svzh.	„	0 00	
9. u. zveč.	742 04	+16 2	„	jasno		
7. u. zjut.	742 88	+16 4	sl. vzh.	jasno		
7. 2. u. pop.	740 52	+25 4	sl. vzh.	jasno	0 00	
9. u. zveč.	740 44	+18 0	brezv.	„		

V soboto hladno, jasno vreme. V nedeljo jasno. Srednja temperatura obeh dnij 18.5° in 19.9° C., za 1.3° in 0.1° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

8. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 g. (s 16% davka)	81 gl. 40 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 60 „
4% avstr. zlate renta, davka prosta	112 „ 80 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 40 „
Akcije avstr.-ogorske banke	886 „ — „
Kreditne akcije	281 „ 30 „
London	125 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleon	9 „ 97 „
Ces. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 65 „

Tržne cene

dne 6. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	4 06	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	3 25	Jajce, jedno	— 2
Oves,	2 60	Mleko, liter	— 8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4 22	Telečje	— 50
Koruzna,	5 20	Svinjsko	— 60
Krompir,	2 14	Kostrunovo	— 36
Leča,	12 —	Pišanec	— 50
Grah,	13 —	Golob	— 20
Fižol,	11 —	Seno, 100 kgr.	1 69
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	1 60
Mast,	— 66	Drva trda, 4 mtr.	6 50
Špeh svež,	— 60	„ mehka, „	4 15

Umrli so:

5. avgusta. Jovana Dimnik, delavka, 22 let, Tržaška cesta št. 35, jetika.

V bolnišnici:

4. avgusta. Marija Kovač, gostija, 59 let, vsled raka.

Zahvala.

Naj sporočim še nadaljevano zahvalo, — koja bode ob enem potrdilo, — za milodare, ki so jih poslali najbolj potrebnim po toči poškodovanim naslednji preblagi dobrotniki P. n. v. č. gosp.: prelat in kanonik dr. A. Čebašek za Trebnje 20 gl., za Dobernič 10 gl., Jos. Sterbenec, „nekdanji Trebenski kaplan“ 25 gl., župnik J. Germ daritev fare St. Kancijansko 65 gl. 70 kr., župnik J. Oblak: „moji farani tvojim faranom“ 13 gl., J. Dernovšek iz Želimej 5 gl., župnik L. Gerjoli iz Lašič 13 gl., župnik L. Urbanija iz Zaljne 5 gl., Fr. Žagar iz Javorske fare 12 gl., fara St. Vid nad Cerknico 7 gl., Fr. Mč. v l. 1 gl., župnik Stanislav Šranec „Rateški farani“ 14 gl., župnik M. Hočevar pri sv. Petru v Lj. 10 gl., župnik Janez Volčič iz Smarjete 15 gl., J. Lukanc iz Loziške občine 8 gl.

Povrni mili Bog vsem v najobilnejši meri po neskončni milosti svoji! — Koliko je vreden milodar v naj večji sili, to vé centi najbolj siromak, ki je novine, že skoraj dozorele, tako željno pričakoval, a zdaj — ravno ko se drugod žanje in mlati — nima ničesa, kar bi lačnim, jokajočim otrokom podal — dokler kaj poznejših pridelkov ne dozori. Zato še enkrat, še stokrat v imenu obdarovanih revežev: povrni Bog!

M. Prelih,
dekan.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

- Andree, Allgemeiner Hand-Atlas* in 120 Kartenseiten mit vollständigem Namenverzeichnis. 2. Auflage. 12 zvezkov à gld. 1.24
- Caussette, Manresa für Priester.* Ausführliche Exercentienvorträge. 2 zvezka . gld. 4.03
- Decharbe's Katholischer Katechismus für Kinder* in katechetischer Lehrweise erklärt gld. 3.35
- Hartmann, Repertorium Rituum.* Uebersichtliche Zusammenstellung der wichtigsten Ritualvorschriften für die priesterlichen Functionen. 5. Auflage gld. 7.44
- Lehmkuhl, Compendium theologiae moralis.* Editio altera gld. 4.34
- Schepers, Alfons M. von Liguori* in seiner Mission als Heiliger, Ordensstifter u. Kirchenlehrer gld. —.62
- Schott, Die Wunder von Lourdes.* 18 zvezkov à gld. —.25

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašič vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 4. uri 15 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.